

عنوان مقاله:

موسی و بنی اسرائیل به روایت تاریخ طبری

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مرمر ناصری پور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده شرق شناسی و میراث خطی، آکادمی علوم تاجیکستان

خلاصه مقاله:

موسی از شخصیت های کتاب مقدس، قرآن و کتاب های تاریخی، بویژه تاریخ طبری است. در نظر پیروان ادیان سامی (شامل یهودیت و مسیحیت و اسلام) وی از پیامبران بزرگ است و مطابق روایات سنتی این دین ها، قوم بنی اسرائیل را از مصر بیرون برد. در روایات سنتی، تبار وی چنین است: موسی پسر عمران پسر یصهر پسر قاهت پسر لاوی پسر یعقوب پسر اسحاق پسر ابراهیم. مادرش یوکابد دختر لاوی و خواهرش مریم یافی بود. برادر بزرگ او هارون یا ارون نام داشت. بنا به روایت تورات و قرآن، همچنین تاریخ طبری، مادر موسی او را در سبده گذاشته، به رود نیل سپرد و همسر فرعون آسیه او را از آب گرفت. آسیه، فرعون را راضی کرد که موسی را به فرزند پذیرد و موسی در دربار فرعون رشد یافت. موسی به جرم کشتن یک قبطی تحت تعقیب قرار گرفت و به مدین رفت. در آنجا هشت سال به کاهن مدین که بنا به روایت مسلمانان، شعیب نام داشت، خدمت کرد. آن گاه با صپوراه دختر شعیب ازدواج کرد. بنا به اعتقاد یهودیان، مسیحیان و مسلمانان، در بازگشت از مدین، به موسی از سوی یهوه وحی شد و او به پیامبری بنی اسرائیل برگزیده شد. این مقاله با بررسی ویژگی ها و جایگاه حضرت موسی در تاریخ طبری بر آن است تا بتواند با شناخت بهتر از وی به اهمیت حضور او در تاریخ و جایگاهش در بین پیامبران بپردازد.

کلمات کلیدی:

حضرت موسی(ع)، قوم بنی اسرائیل، ده فرمان، حرب جباران، معجزات موسی، تاریخ طبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289766>

